

[Søren P. Larsen.]

af Flygtninge i Sydslesvig, og saa sent som i Dag har jeg hørt Rygter, der tyder paa, at der yderligere vil blive anbragt op imod ½ Million Flygtninge i dette Omraade. Man kan sige sig selv, at dette voldsomme Tryk medfører de frygteligste Tilstande ogsaa for det danske Mindretal, som bor Syd for Grænsen. Det er derfor naturligt, at der hos os Danske i det gamle Land hersker den dybeste Medfølelse med det lille Mindretal, som er ude for saa tung en Skæbne. Og de dernede har jo ikke store Udveje. Hvis ikke vi her i Moderlandet er i Stand til at rejse Spørgsmaalet over for Regeringen, der igen kan rejse det over for Stormagterne, vil de komme ind under Tilstande og Forhold, som nemt kan blive ganske forfærdelige. Derfor stoler man ganske sikkert ogsaa paa, at der her i det gamle Land fra de ledendes Side vil blive gjort alt, hvad der er menneskeligt muligt, for at yde Hjælp i den tungeste Tid, det lille danske Mindretal nogen Sinde har gennemlevet.

Det er min Opfattelse, som det er vor Opfattelse i det hele taget, at de allierede Stormagters Storsind kan vi afgjort regne med. Det er derfor kun rimeligt, at den højtærede Udenrigsminister igen officielt udtaler sig, giver Meddelelse om, hvordan han har orienteret Stormagterne om, hvad alle Danske føler for Mindretallet i Sydslesvig. Hvorledes Forholdene til sin Tid skal ordnes, er der ingen der kan vide noget om i Dag, og det forlanger vi selvfølgelig heller ikke at den højtærede Udenrigsminister skal udtale sig om; men vi vil haabe og tro, at der maa kunne skabes betryggende Forhold for Mindretallet Syd for Grænsen, saaledes at det tilsikres Frihed til at leve sit eget nationale Liv, ligesom det i høj Grad er ønskeligt, om det ogsaa var muligt at gennemføre en Ordning, hvorved det ikke mere skulde komme i den Situation at skulle levere Ungdom til Kamppladserne, saaledes som Tilfældet har været i de sidste Menneskealdrer.

Naar Venstre har rejst Spørgsmaalet over for Regeringen og over for den højtærede Udenrigsminister, skyldes det alene den Nødssituation, som det danske Mindretal i Sydslesvig befinder sig i for Øjeblikket. Vi vil nødigt — og jeg tror, den højtærede Udenrigsminister er enig med os deri —

at den sidste Rest af nationalt dansk Folkeliv Syd for Grænsen skulde forsvinde. Derfor er det naturligt at paakalde Regeringens Opmærksomhed, og det er vor Tro og vort Haab, at der fra dansk Side vil kunne øves en Indsats til Værn for Danskheden paa den mest truede Post. Vi stiller derfor følgende Forespørgsel til den højtærede Udenrigsminister:

- 1) Vil Udenrigsministeren redegøre for de Skridt, han har foretaget og agter at foretage til Betyggelse af det danske kulturelle Arbejde i Sydslesvig?
- 2) Vil Udenrigsministeren give Tinget Meddelelse om, hvilken Orientering han har givet de allierede Magter om Danmarks Interesser i Sydslesvig?

Udenrigsministeren (*Christmas Møller*):

Jeg vil gerne begynde med at takke det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen for den Forespørgselstale, han holdt her, hvoraf jeg forstaaer, at det ærede Medlem og hans Parti ved Siden af de offentlige Tilkendigelser, som har kunnet gives, og ved Siden af de Redegørelser, som fra Tid til anden er givet i Det udenrigspolitiske Nævn, har ment det rigtigt af Hensyn til Roen i Landet, for at man kunde være sikker paa, at alt paa dette Omraade var, som det skulde være, at stille en saadan Forespørgsel, og jeg vil gerne have Lov at besvare denne Forespørgsel i den samme Aand, i hvilken den er stillet, saaledes som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen motiverede den.

Forespørgselen falder, saaledes som den er stillet, i 2 Afsnit, som der ogsaa er nogen Grund for mig til at dele den i, nemlig i Tiden før og Tiden efter 5. Maj 1945, før og efter Befrielsesdagen. Endvidere kan jeg maaske have Lov til at sige, at hele det Emne, vi her berører, kan deles i tre skarpt afsondrede Dele, idet jeg gerne vil gøre min Besvarelse saa fyldig som muligt, nemlig Spørgsmaalet om, hvilke Foranstaltninger der er foretaget med Hensyn til sønderjyske Krigsfanger, hvilke Foranstaltninger der er foretaget over for Flygtningeproblemet i Sydslesvig, herunder ogsaa andre Foranstaltninger, som f. Eks. den, at man skulde flage med det slesvig-holstenske Flag, og endelig det, som det ærede Medlem var mest inde paa, selve Spørgsmaalet om Stillingen i Sydslesvig og de Foranstaltninger, der kunde iværksættes deroverfor.